

EURÓPSKA KOMISIA

V Bruseli 30. 5. 2012
COM(2012) 301 final

Odporúčanie pre

ODPORÚČANIA RADY

týkajúce sa vykonávania všeobecných usmernení k hospodárskym politikám členských štátov, ktorých menou je euro

{SWD(2012) 301 final}

Odporúčanie

ODPORÚČANIA RADY

týkajúce sa vykonávania všeobecných usmernení k hospodárskym politikám členských štátov, ktorých menou je euro

RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 136 v spojení s jej článkom 121 ods. 2,

so zreteľom na odporúčanie Európskej komisie¹,

so zreteľom na uznesenia Európskeho parlamentu²,

so zreteľom na závery Európskej rady,

po porade s Hospodárskym a finančným výborom,

keďže:

- (1) Od svojho vytvorenia hrala Euroskupina ústrednú úlohu pri správe ekonomických záležitostí v eurozóne a mala v tomto ohľade osobitnú zodpovednosť. Hospodárska kríza naplno odhalila úzke prepojenia v eurozóne a zvýraznila potrebu koherentnej celkovej politickej pozície, ktorá by zohľadňovala výrazné účinky presahovania medzi krajinami, ktorých menou je euro, ako aj potrebu účinných mechanizmov koordinácie politik, ktoré by umožňovali rýchlo reagovať na zmeny hospodárskeho prostredia.
- (2) Rada vydala odporúčania pre jednotlivé krajiny určené každému členskému štátu, ktorého menou je euro. V týchto odporúčaní sa riešia hospodárske výzvy na vnútroštátnej úrovni a zároveň sú ústredným prvkom pri determinácii stability a rastu v eurozóne ako celku. Členské štáty, ktorých menou je euro, sa takisto zaviazali vykonať v rámci Paktu Euro Plus viaceré ďalekosiahle dodatočné reformy politik zamerané na posilnenie konkurencieschopnosti, podporu zamestnanosti, zvýšenie úsilia o udržateľnosť verejných financií a posilnenie finančnej stability. Členské štáty, ktorých menou je euro, a osem ďalších členských štátov podpísali 2. marca 2012 Zmluvu o stabilite, koordinácii a správe v hospodárskej a menovej únii, v ktorej sa dohodli na zabezpečení toho, aby medzi sebou vopred prerokovali a podľa potreby aj koordinovali všetky hlavné reformy hospodárskej politiky, ktoré plánujú vykonať. Táto koordinácia *ex-ante* v kontexte eurozóny, či už je uskutočňovaná prostredníctvom predkladania návrhov rozpočtov alebo prerokovania hlavných plánovaných reforiem hospodárskej politiky, prispieje k zohľadneniu účinkov presahovania vnútroštátnych opatrení na eurozónu ako celok.

¹ COM(2012) 301.

² P7_TA(2012)0048 a P7_TA(2012)0047.

- (3) Existencia solídne navrhnutých rozpočtových rámcov posilňujúcich vnútroštátne fiškálne riadenie je kľúčovým prvkom riadneho hospodárenia s verejnými financiami a prispieva k udržateľnosti verejných financií v eurozóne ako celku. Hlavy štátov alebo predsedovia vlád eurozóny sa v júli a októbri 2011 zaviazali zaviesť vnútroštátne fiškálne rámce podľa smernice o vnútroštátnych rozpočtových rámcoch už koncom roka 2012, t. j. pred lehotou predpokladanou v smernici, a prekročiť rámec požiadaviek stanovených v tejto smernici. Dňa 2. marca 2012 sa okrem toho členské štáty eurozóny spolu s ôsmimi členskými štátmi nepatriacimi do eurozóny podpísaním Zmluvy o stabilite, koordinácii a správe v hospodárskej a menovej únii zaviazali k ďalšiemu posilňovaniu svojej vnútroštátnej fiškálnej správy, a to najmä prostredníctvom zavedením záväzných pravidiel rozpočtovej pozície vlády na dosiahnutie strednodobého cieľa.
- (4) Úsilie o fiškálnu konsolidáciu je ústredným prvkom stratégie na prekonanie krízy v eurozóne. Fiškálny rámec EÚ umožňuje diferenciaciu tempa konsolidácie medzi jednotlivými členskými štátmi v závislosti od ich fiškálneho priestoru a makroekonomických podmienok. Pakt stability a rastu a Zmluva o stabilite, koordinácii a správe v hospodárskej a menovej únii sú zamerané na štrukturálne saldá, a tým umožňujú zohľadniť účinky cyklu a jednorazových opatrení na hlavné rozpočtové saldá. Opatrenia, ktoré sa prijali v nadväznosti na odporúčania Rady s cieľom odstrániť nadmerný deficit, sa posudzujú zo štrukturálneho hľadiska. Primeraná štruktúra konsolidácie je rozhodujúca na posilnenie dôvery v trvalý charakter konsolidácie v eurozóne a na obmedzenie jej krátkodobého negatívneho dosahu na rast. Je potrebné uprednostniť výdavky podporujúce rast, a to najmä investičné výdavky. Vo viacerých členských štátoch eurozóny by sa mohli identifikovať produktívne investičné projekty, pri ktorých by návratnosť v súkromnej aj sociálnej sfére prekročila terajšie nízke úrokové miery. Na podporu dlhodobej udržateľnosti verejných financií sú naliehavo potrebné reformy dlhodobých výdavkov, najmä v oblasti zdravia. Vhodná daňová politika, ako je daňové odbreňovanie práce, rozšírenie daňových základov a účinnejšie opatrenia v boji proti daňovým únikom by mohli prispieť ku konsolidácii a súčasne k zvyšovaniu konkurencieschopnosti a vytváraniu lepších podmienok pre rast.
- (5) Stabilita a dobré fungovanie finančného systému sú predpokladom na odvrátenie „scenáru strateného desaťročia“ poznamenaného pomalým rastom v eurozóne a na posilnenie dôvery investorov. Vzhľadom na potrebu ďalšieho oddlžovania súvah bánk je potrebné zabezpečiť, aby tento proces prebehol systematickým spôsobom a bol konzistentný so zachovaním primeraného toku úverov do reálnej ekonomiky. Na zamedzenie vynárajúceho sa trendu finančnej fragmentácie je potrebné dosiahnuť ďalší pokrok v integrácii, pokiaľ ide o štruktúry a postupy dohľadu a cezhraničné krízové riadenie.
- (6) Pre udržateľný rast a stabilitu v eurozóne je rozhodujúce systematické odstraňovanie makroekonomickej nerovnováhy v rámci eurozóny. Proces znižovania makroekonomickej nerovnováhy sa už začal, je však potrebné v ňom vytrvalo pokračovať. Vykonanie opatrení na nápravu nerovnováhy je naliehavejšie v krajinách s deficitmi, v ktorých je nutné uskutočniť reformy na zlepšenie konkurencieschopnosti a uľahčenie prerozdelenia zdrojov v prospech obchodovateľných sektorov. Krajiny s prebytkom môžu zároveň prispieť k opätovnému dosiahnutiu rovnováhy tým, že odstránia nepotrebné regulačné a iné obmedzenia domáceho dopytu, neobchodovateľných činností a investičných príležitostí.

- (7) Uznanie vzájomnej závislosti hospodárstiev tých členských štátov, ktorých menou je euro, a výhod, ktoré stabilita v tejto menovej únii môže svojim členom a celej EÚ priniesť, je nevyhnutným predpokladom pre ďalší rozvoj hospodárskej únie. Pri pohľade do budúcnosti členské štáty, ktorých menou je euro, budú musieť prehĺbiť svoju integráciu, aby dosiahli plnú hospodársku a menovú úniu³,

TÝMTO ODPORÚČA, aby členské štáty, ktorých menou je euro, prijali v období rokov 2012 – 2013 individuálne a spoločné opatrenia bez toho, aby boli dotknuté právomoci Rady pri koordinácii hospodárskych politík členských štátov, avšak najmä v kontexte koordinácie hospodárskych politík v rámci Euroskupiny s cieľom:

1. Posilniť pracovné metódy Euroskupiny s cieľom umožniť jej prevziať zodpovednosť za celkovú politickú pozíciu v eurozóne, rýchle reagovať na zmeny hospodárskeho prostredia a riadiť koordináciu hospodárskej politiky v kontexte posilneného rámca dohľadu, ktorý sa uplatňuje na členské štáty, ktorých menou je euro.
2. Zapojiť sa do skutočnej politickej spolupráce v rámci Euroskupiny prostredníctvom zdieľania informácií a prerokovania návrhov rozpočtov a plánov hlavných reforiem s možnými účinkami presahovania do eurozóny. Zabezpečiť, aby sa vykonali také reformy, ktoré sú potrebné pre stabilnú a odolnú eurozónu, vrátane vykonania odporúčaní Rady pre jednotlivé členské štáty, ktorých menou je euro, a ktoré okrem riešenia výziev na celoštátnej úrovni majú vplyv aj na eurozónu ako celok.
3. Posilniť fiškálnu disciplínu a fiškálne inštitúcie na národnej a regionálnej úrovni, čo bude viesť k posilneniu dôvery trhu v strednodobú a dlhodobú udržateľnosť verejných financií v eurozóne. V nadväznosti na dohodu hláv štátov alebo predsedov vlád eurozóny z júla a októbra 2011 a 2. marca 2012 presunúť transpozíciu smernice o vnútroštátnych rozpočtových rámcoch už na koniec roka 2012 a ďalej posilniť fiškálnu správu a riadenie, a to najmä zavedením predpisov týkajúcich sa štrukturálne vyrovnaného rozpočtu a automatických korekčných mechanizmov do vnútroštátnych právnych predpisov všetkých členských štátov eurozóny.
4. Zabezpečiť koherentnú celkovú fiškálnu pozíciu v eurozóne prostredníctvom fiškálnej konsolidácie, ako sa stanovuje v odporúčaní a rozhodnutiach Rady a v súlade s pravidlami Paktu o stabilite a raste, ktoré zohľadňujú makrofinančnú situáciu jednotlivých krajín. Členské štáty postihnuté výraznými a potenciálne narastajúcimi rizikovými prírážkami by mali obmedziť svoje odchýlky od cieľov nominálneho salda aj v prípade, že makroekonomické podmienky budú horšie, než sa očakávalo; ostatné členské štáty by mali umožniť automatickým stabilizátorom zohrávať úlohu v prispôbovaní v štrukturálnom vyjadrení a byť pripravené preskúmať proces konsolidácie v prípade, že sa makroekonomické podmienky ďalej zhoršia. Zloženie štátnych výdavkov a príjmov by malo odzrkadľovať vplyv výdavkových položiek a zdrojov príjmov na rast. Na podporu verejných investícií v eurozóne by sa mali použiť všetky dostupné rozpočtové rezervy s prihliadnutím na rozdiely medzi krajinami, pokiaľ ide o náklady na financovanie.
5. Prijatť opatrenia na zlepšenie fungovania a stability finančného systému v eurozóne. Urýchliť kroky k vytvoreniu integrovanejšej finančnej štruktúry, ktorá by zahŕňala dohľad nad bankami a cezhraničné riešenie krízových situácií.

³ Pozri oddiel 2.1 dokumentu COM(2012) 299.

6. Vykonať štrukturálne reformy, ktoré by spolu s diferencovanou fiškálnou stratégiou podporovali systematické odstraňovanie makroekonomickej nerovnováhy v eurozóne, vrátane prijatia opatrení na vnútroštátnej úrovni, ktoré by zohľadňovali osobitnú situáciu každej krajiny a odporúčania Rady pre jednotlivé členské štáty eurozóny.

V Bruseli

*Za Radu
predseda*